Sheboygan Nieuwsbode

EENDRAGT MAAKT MAGT.

J. QUINTUS & E. VERBURG, Uitgevers.

ABONNEMENTS-PRIJS.

Voor 1½ jaar	$ 2,00.
Voor een jaar	– 1,50.
Voor zes maanden	– 1,00.
Voor drie maanden	– 0,50.

Alles volstrekt in vooruitbetaling.

MOTTO:

De taal, die zalige ouders spraken,
Zal die een deugdzaam kind verzaken?
Neen, Broeders! Landgenooten! neen!
Reeds snoeren ons de hechtste banden,
Leest slechts de taal der Nederlanden,
En niets rukt ooit dien band van een!

Verschijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels	5,00.
Boven 8 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing	– 1,00.
Voor 8 regels of minder, dito	– 0,50.
Voor elke volgende plaatsing	– 0,25.

Brieven en ingezonden stukken franco.

3de JAARG. NO. 13. DINGSDAG, 23 MAART 1852. NO. 117.

Eenig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude en Nieuwe Vaderland gewijd.

De bronnen, vijanden en vruchten der verdraagzaamheid.

Er zijn deugden, wier algemeen belang geene ontkenning duldt, omdat hare betrachting in iedere betrekking zegenrijke gevolgen heeft. Onder deze bekleedt de verdraagzaamheid eene voorname plaats. Veelvuldig is de toepassing van dit woord, doch deszelfs beteekenis kan naauwkeurig genoeg worden omschreven. Men spreekt van staatkundige, van godsdienstige, van maatschappelijke verdraagzaamheid. Doch deze onderscheiding bepaalt zich tot het gebied, waarop verdraagzaamheid gevorderd wordt, terwijl deze deugd in hare hoedanigheid dezelfde blijft. Verdraagzaamheid is niets anders dan eene regtmatige eerbiediging der vrijheid van gedachte in onzen naaste. Zij is dus niet uitsluitend een Christelijke, maar een algemeen—menschelijke pligt. Hare beoefening echter is niet zoo algemeen, als men uit den schijn zou opmaken. Dan alleen mag zij met regt haren naam dragen, als zij door denkende en zelfstandige menschen wordt betracht. Wie toch zal den gedachteloozen dwaas, die onverschillig naar de overtuiging van anderen luistert zonder ze te bestrijden, verdraagzaam noemen? Wie zal dezen naam geven aan den ligtzinnige, die geene eigene overtuiging heeft,—of, indien hij al een oogenblik eene bezit, haar laat glippen voor de overtuiging van anderen? Neen, wanneer mannen van genoegzame ontwikkeling en vaste beginselen, die hunne begrippen gaarne en onverbloemd aan den dag leggen omdat zij naar waarheid zoeken, de strijdige begrippen van anderen met kalmte hooren ontvouwen, met aandacht nagaan en met liefde dulden, dan mogen wij hen met regt verdraagzaam noemen. Tegen over deze eenvoudige en gestrenge deugd staat de onverdraagzaamheid in haar afschuwelijk gewaad, met haar heilloos gevolg. Met helschen glimlach blaast haar mond het twistvuur aan, en haar adem voedt de vlam des oproers onder de burgers van den staat. Met gretigheid dooft hare dorre hand de vonken des geloofs en der liefde in de gemeente van Christus, en juichend vertrapt zij met ijzeren voet den vrede der maatschappij, zoodat de weergalm tot in den boezem der huisgezinnen wordt gehoord. Waar zij de vorsten prikkelt verheugt zij zich in de verwoesting van veelbelovende velden,—in den rook van uitgeplunderde en tot puin vervallene steden, in stapels lijken op het bloedige slagveld. Waar zij dweepzieke voorstanders van eenig godsdienstig geloof met haren boozen geest bezielt, daar heft vervolgingsijver den dreigenden dolk omhoog,—daar graaft de geloofsregtbank in onderaardsche holen een vreesselijk graf voor duizenden,—daar stijgt met de vlam des brandstapels het geschrei der martelaren ten hemel. In den akker der gezellige zamenleving werpt zij het zaad der kwaadsprekendheid, dat welig ontkiemt, opwast en in onrust, verdeeldheid en broederhaat wrange vruchten oplevert. Onverdraagzaamheid is een monster in ons hart, een gruwel in ons huis, een schandvlek voor onze verlichte maatschappij. Wij streven naar een edel doel indien wij haar zoo veel mogelijk uit ons midden zoeken te verbannen. Niets zal ons hiertoe krachtiger aansporen dan de regte waardering der verdraagzaamheid. Wij zullen u de bronnen, de vijanden en de vruchten van deze, in vlugtige trekken zoeken voor te stellen.

Onder de bronnen der verdraagzaamheid, rekenen wij in de eerste plaats *een juist begrip der regten van onzen naaste als mensch.* Zeer verschillend zijn de omstandigheden, waarin de stervelingen zich bevinden,—hoogst onderscheiden de vermogens, waarmede zij zijn toegerust, de betrekkingen, die zij bekleeden, de gaven, die zij bezitten. Er zijn er, die zich door een uitnemenden aanleg verre boven hunne tijdgenooten verheffen,—die door eene gestadige ontwikkeling des geestes aller bewondering wekken. Er zijn anderen, die schitteren door een' luister, welke maar al te dikwijls ontleend is aan de hooge bedieningen, welke hun zijn toevertrouwd,—bedieningen, die wel eens gemakkelijker ten deel vielen aan den bezitter van een' oud-adellijken naam, dan aan de minbekende zonen der verdiensten. Nog anderen zijn er, die in het veelvermogend goud, den afgod onzer eeuw, alles meenen te bezitten, wat voor ziel en ligchaam wenschelijk is. Al die gunstelingen der fortuin zouden zich voorzeker moeijelijk in een' anderen toestand kunnen schikken. Het zou hun grieven tot de eenvoudigen, tot den zoogenaamden minderen stand of tot de behoeftigen te behooren. Zij zien op deze al spoedig uit de hoogte neder, en wanen zich uit eene betere klei gekneed, of bestemd om over anderen te gebieden. Laten zij zich verlustigen in dien waan, die evenzeer den Schepper van onregtvaardigheid beschuldigt als van hunne verregaande dwaasheid getuigt. Vreesselijk echter is het, dat zij hierdoor zoo verre afdwalen van den weg der verdraagzaamheid. Wat weet de geringe burgerman van staatkundige instellingen? zoo zegt degene, die zich veel laat voorstaan op zijne uitgebreide kennis, zoodra die burgerman op den goeden grond zijner ervaring een ander gevoelen aankleeft, dan hij. Het vaderland gaat te gronde, zoo klinkt de aristocratische kreet, wanneer de regering de gewigtigste en winstgevendste ambten prijs geeft aan menschen zonder weidschen titel, zonder prachtigen naam, zonder roemrijke voorvaderen, aan menschen, die geene achting hebben voor onzen stand. En de man van geld schudt met verachting het hoofd wanneer een man zonder geld eene andere meening durft belijden dan hij. Het is onverdragelijk, zoo denken zij, dat lieden van zooveel minderen rang iets durven zeggen, voorstaan en bevorderen, wat met hunne begrippen, en vooral, wat met hunne belangen in strijd is.

Wij mogen vooronderstellen, dat die slaven der onverdraagzaamheid weinig hebben nagedacht over de regten van hunne naasten. Des menschen waarde is niet gelegen in de toevallige geluksgoederen, die hij soms heden de zijne mag noemen en morgen niet meer,—zij is niet gelegen in den roem van voorvaderen, die reeds lang begraven zijn, maar in de gezindheden van zijn hart. Des menschen regt is niet gegrond op de meerdere of mindere ontwikkeling van zijn verstand, op den grooteren of kleineren omvang van kennis, maar op zijn' persoon als mensch. Als mensch is hij vrij. Alle menschen zijn met dezelfde vrijheid begiftigd. Ieder kan dus ontzag vorderen voor zijne vrijheid en is tevens verpligt die van anderen te eerbiedigen. Die vrijheid strekt zich in de eerste plaats uit tot zijne gedachten, tot zijne meening en overtuiging. Deze is den burger gewaarborgd in den constitutionelen staat. Willen wij dus zelve bepaalde beginselen voorstaan, bepaalde gevoelens omhelzen, dan moeten wij ook zonder weerzin die van anderen dulden en verdragen. Dulden en verdragen? Neen, wij moeten ze eerbiedigen als uitvloeisels van een regt, dat aan iederen mensch, dat aan den geringsten burger toebehoort. Wij mogen verkeerde stellingen in hare onwaarde doen kennen en dwaalbegrippen bestrijden, maar het is onverstandig, ja, onregtvaardig, vijandige gezindheden te koesteren jegens den persoon, die het regt heeft, om ze als de vruchten zijner overtuiging te doen gelden. Alle onverdraagzaamheid in het staatkundige is derhalve een vergrijp jegens de regten van den mensch.

Eene andere bron der verdraagzaamheid is onzes inziens *het juiste begrip van onzen Christelijken pligt jegens onzen naaste.* Nergens heeft de onverdraagzaamheid zoozeer haren invloed doen gelden als op het kerkelijk gebied. De geschiedenis der vervlogene eeuwen levert duizende bewijzen voor de waarheid dezer verzekering;—ziet, hoe de Joden met de diepste verachting op de dienaars der afgoden nederzagen, in wier midden wijsgeeren opstonden zoo als er vruchteloos onder de voorstanders der Mozaische eeredienst worden gezocht. Ziet, en hoe zij de Christenen vervolgden, en hoe op hunne beurt de Romeinsche afgodendienaars Christenen en Joden beiden de zwaarste verdrukkingen deden ondervinden. Ziet, hoe de Christelijke kerk na hare vestiging in onderscheidene afdeelingen werd gesplitst,—hoe de voorstanders van verschillende gevoelens elkander zochten te verdelgen, en in den zegepraal hunner zaak het heil zagen der menschheid. Vestigt uw oog op het breede tafereel der kerkelijke geschiedenis, en gij zult met schrik vernemen hoeveel rampen de godsdienstige onverdraagzaamheid heeft gewrocht. Wij zien op het bloedig veld der door Christenen verslagene heidenen het Evangelie verkondigd,—hier de Stadingers uitgeroeid, daar de Waldensen vermoord. Wij zien voor oude instellingen of jeugdige hervormingen, voor kerkelijk gezag of Christelijke vrijheid bloedige oorlogen gevoerd, duizenden door beulshanden omgebragt,—hier de Bartolomeus-nacht, daar de herroeping van het edict van Nantes. Wij zien .... maar neen, wij willen onze blikken afwenden van de dagen der barbaarschheid, toen het natuurregt door het regt van den sterkste werd vergruisd.

Mogen er zijn, die meenen, dat deze gruwelen geschied zijn ten voordeele der goede zaak, tot uitbreiding of bevestiging van het Christendom op aarde,—wij beweren, dat hij, die zijne hand uitsteekt om zijnen naaste een' onnoodigen dwang op te leggen of geweld aan te doen, de leer en het voorbeeld van den verhevenen grondlegger van het Christendom verloochent, en alzoo ophoudt een Christen te zijn. Waar het hoofdgebod liefde is,—liefde, niet alleen jegens God,—niet alleen jegens den naaste, maar zelfs jegens vijanden, jegens haters en vervolgers, daar mogen wij elken overlast, anderen wegens hunne denkwijze aangedaan, elke liefdeloosheid jegens hen, die volgens hun geweten God op eene andere wijze dienen, onchristelijk noemen. Wie dus een waardig volgeling van den Heiland wezen wil moet alle hatelijkheid, alle onverdraagzaamheid uit zijnen boezem verbannen.

Wij roemen in de verlichting en beschaving onzer eeuw, en zij is nog naauwelijks in staat geweest om alle vervolgingen ter zake des geloofs te verhinderen,—zij heeft nog geene magt om eene zegenrijke verbroedering onder de aanhangers der verschillende Christelijke kerkgenootschappen tot stand te brengen. Te weinig heeft men de nooit genoeg geroemde uitspraak van den wijzen *Gamaliel* ter harte genomen: "indien eenige nieuwe leer goed en waar, en derhalve goddelijk is, zal geen geweld van menschen haar kunnen vernietigen,—en indien zij eene dwaalleer is zal zij van zelve verdwijnen!"

Helaas, ook nog in onzen tijd ziet men de pennen der partijen gescherpt en in venijn gedoopt om kwetsende uitdrukkingen neder te schrijven,—het penseel met de donkerste kleuren verzadigd om de gevoelens van andersdenkenden voor te stellen,—en duizend middelen aangewend om de klove te verwijden, den muur te verhoogen, die Christenen van Christenen scheidt. O, indien de zoodanigen bedachten, dat zij door verguizing van het gebod der liefde ongetrouw worden aan hunnen Christelijken pligt, dan zouden zij zich niet zoo ras door booze hartstogten tot onverdraagzaamheid laten vervoeren,—dan zouden zij de gewetensvrijheid, die zij voor zich zelve handhaven, ook in anderen eerbiedigen.

Eene derde bron van verdraagzaamheid is eindelijk *een juist begrip van onze eigene feilbaarheid.* Het past den mensch, dat hij tot de kennis kome van al wat hem omgeeft,—dat hij hier over oordeele,—dat hij als denkend wezen naar vaste beginselen zoeke, van wier geldigheid hij overtuigd is, van welke hij in woorden en daden nimmer afwijkt. Eerst als hij dit gedaan heeft is hij tot zelfstandigheid gekomen,—eerst dan is hij meerderjarig naar den geest, en hij mag zich zonder voogden vrijelijk bewegen. Indien wij opregt en waarheidlievend zijn, zullen wij die beginselen nooit verloochenen,—zullen wij er nooit schikkingen mede aangaan ten behoeve van tijdelijk belang, zelfs niet ten behoeve van onze beste vrienden, of van ons eigen leven. Maar wij mogen niet eischen, dat alle menschen dezelfde beginselen hebben als wij. Anderen zijn vaak langs geheel andere wegen, onder den invloed van andere omstandigheden, tot geheel andere inzigten gekomen. Zij ijveren ter goeder trouw voor denkbeelden, die wij als hersenschimmig of als strijdig met de waarheid verwerpen. Maar wij moeten geen begrip hebben van 's menschen kortzigtigheid, of van de bekrompenheid van zijn verstand, indien wij ons boven elke dwaling verheven waanden. De groote massa zelfs heeft niet altoos de waarheid aan hare zijde. De vervolgers van *Galilei* meenden, dat zij dien geleerde teregt van heiligschennis beschuldigden, toen hij de wisseling van dag en nacht, uit de beweging van onzen aardbol verklaarde, en toch hebben de ontdekkingen der volgende eeuwen, het stelsel van dien natuurkundige gestaafd. Mannen van grooten naam en van veelomvattende geleerdheid heeft men vaak met hevigheid zien twisten, over eene beuzeling—over eene letter of een woord. Schoon zij erkenden, dat slechts een hunner het gelijk aan zijne zijde had, toch twijfelden zij geen oogenblik aan hunne eigene onfeilbaarheid. Elk van hen had gronden voor zijne zaak,—bewijzen voor zijne stelling, maar door hartstogt vervoerd bedachten zij te schaars, dat die gronden en bewijzen doorgaans den toets der waarheid niet konden verduren. Willen wij verdraagzaam wezen, dan moeten wij diep gevoelen hoe weinig wij weten, hoe zelden wij met zekerheid kunnen beslissen. Op de gebeurtenissen van lang vervlogen tijd rust het stof der eeuwen, dat door de bekrompene geschiedschrijvers doorgaans slechts aan eene zijde wordt weggenomen. Wat ons van elders ter ooren komt, is door de menschelijke zucht tot opsiering, dikwijls vervalscht of verminkt. Voorvallen, die wij zelven bijwonen, kunnen wij alleen opmerken, door vaak misleidende zintuigen. En welk een' verbazenden invloed heeft opvoeding en ontwikkeling, inborst en gemoedsgesteldheid op ons oordeel; wat anderen verwerpen wordt soms door ons voorgestaan,—wat anderen voorstaan door ons verworpen. En, inderdaad, dit is heilzaam in eene maatschappij waar uit de wrijving der denkbeelden, de vuurstraal der waarheid te voorschijn schiet. Maar wij moeten ons niet ergeren aan onze naasten, wanneer die vuurstraal eene vlam wordt, die het prachtig stelsel-gevaarte, door ons opgebouwd, in een oogenblik aantast en verteert! Neen, wij moeten juichen bij het ineenzinken van den wanstaltigen waan, al is deze ook door ons zelven gekoesterd. Tot betere inzigten gekomen, moeten wij met nieuwen ijver een beter gebouw optrekken, dat de waarheid zelve totschutsvrouw heeft. Zonder wrevel zullen wij het gedurig geheel of gedeeltelijk vernietigd zien, wanneer wij slechts van het gevoel onzer feilbaarheid doordrongen zijn. Wanneer wij zelve weten, dat wij kunnen falen, zullen wij ook aan anderen niet euvel duiden, dat zij naar ons inzien een dwaalspoor bewandelen. Dan zullen wij met kalmte naar hen hooren,—met bedaardheid hunne denkbeelden bestrijden, en hen gaarne verdragen, als wij hen niet tot onze overtuiging kunnen overhalen, dewijl geene hoogere regtbank, dan die van dwaalzieke menschen, hier over gelijk of ongelijk beslissen kan.

Ziet daar de zuivere bronnen der verdraagzaamheid: Wie de regten van zijne naasten erkent, zijn' christelijken pligt beseft en zijne feilbaarheid gevoelt, zal zijne natuurgenooten niet hard vallen, wegens verschil van denkbeelden. Maar de verdraagzaamheid heeft ook vreeselijke vijanden, die haar gedurig met den dood bedreigen, die als in eene hinderlaag gelegerd, slechts een gunstig oogenblik afwachten, om haar te overrompelen en te vernietigen. Een dier vijanden heet *onkunde.* Hoe zal men de eerbiediging der regten van anderen, de betrachting van christelijke pligten van dengene vorderen, die naauwlijks eenig denkbeeld van regt of pligt ontvangen heeft,—van hem, die nooit over zich zelven nadenkt, en zich om geen christendom bekreunt? Hoe zullen wij ontzag vergen voor de waarheid van hem, die in den nacht der onkunde, blindelings om zich heen grijpt? Zoo zijn er, die zich in een' onderaardschen kelder bij het flaauwe lamplicht verheugen, en weigeren te gelooven dat de zon is opgegaan, omdat zij zelve aarzelen hun verblijf te verlaten, en niemand de zon in hun hol kan brengen. Men weet niet of men zich bedroeven moet over hunne halsstarrigheid, of medelijden hebben met hunne verstandsverbijstering. Ja, er zijn er, die het zoo ver drijven, dat zij even buiten zien, en terugkeerende zeggen, "ja, 't is mogelijk dat de zon schijnt, maar onze lamp brandt toch ook!"

Onkunde is geene schande, waar zij vergezeld gaat van de begeerte om haar af te leggen. Maar zij is heilloos als de dwaze mensch haar tot een' afgod maakt, dien hij op het voetstuk plaatst der verworpene waarheid. Hare lichtschuwe aanbidders, van haren geest doordrongen, zijn tevens de grootste vijanden der verdraagzaamheid. Zij huldigen en handhaven een bekrompen stelsel, dat de vrienden der betere gevoelens, meedoogenloos veroordeelt en buiten sluit. Immers hunne onkunde staat veel hooger, dan de hoogste kennis van anderen. Zij verwaardigen zich niet om bewijzen aan te voeren, zulk een woordenpraal rekenen zij zwakheid, zij beroepen zich op hunne aloude *regten.* En inderdaad, indien onwetendheid een regt was, wij zouden hun gelijk geven. Vooruitgang, hervorming, vernieuwing zijn woorden, die bij hen geene beteekenis hebben. Hadden zij er magt toe, zij zouden den tijd doen stilstaan—neen, doen achteruitgaan, om alzoo het ideaal van onkunde te bereiken, zij zouden beletten dat de bloesem der plant verdort om vruchten te dragen, zij zouden verhinderen dat het koren in den akker verrotte, om aan nieuwe halmen het leven te schenken. Zulk eene verregaande onkunde is gelukkig zeldzaam in onzen tijd, doch waar zij heerscht behoeft de voorstander van verlichting en beschaving, op geene verdraagzaamheid te rekenen. De kreet om wraak gaat op jegens hem, die hunne geliefkoosde vooroordeelen, de speelpoppen hunner kortzigtigheid, met een' vinger durft aan te raken. Onkunde is eene alleenheerscheres uit de middeleeuwen, die zich door kluisters en folterwerktuigen, door magtspreuken en geweldenarij, meent staande te kunnen houden op een gebied, dat dagelijks kleiner wordt. In woede ontvlamd, vloekt zij de verdraagzaamheid, die de vrienden der wetenschap tegen haar vereenigt. Gestadig stookt zij hare onderdanen op, om die schoone deugd te bestrijden.

Een andere vijand der verdraagzaamheid is *onbezonnene drift.* Alleen het onbeneveld oog is geschikt tot de aanschouwing der waarheid. Vooroordeelen en driften zijn even zoo vele gekleurde glazen, die een' valschen gloed geven aan de voorwerpen, waarop wij den blik vestigen. Teregt verzekerde dus een wijsgeer der oudheid, dat het oog der ziel moet gereinigd worden. Het kost vele moeite zich van alle dwalingen te ontslaan, al zijne neigingen te beheerschen, en zich tot de hoogte der onpartijdigheid te verheffen. Er zijn weinigen die dezen berg beklimmen. De meesten vertoeven in het dal en vliegen op in toorn, wanneer men verzekert, dat de vallei aan de andere zijde nog schooner en vruchtbaarder is. Hartstogtelijke lieden hebben geen geduld voor een behoorlijk onderzoek. Zij zijn de ongelukkige slaven hunner drift. Waar deze zich verheft, daar moet de verdraagzaamheid wijken. De driftige is buiten staat om het goede in anderen te zien. Met gesloten oogen werpt hij alles van zich af, wat in strijd is met zijne denkbeelden. Hij waant dat door het verpletteren zijner tegenstanders ook hunne stelsels te vernietigen zijn. In voorbarigen ijver vergeet hij de regten van zijne naasten,—vlammende van dweepzieke woede, verloochent hij zijne Christelijke pligten, en in heillooze verblinding durft hij alles dwaling te noemen, wat niet strookt met zijne begrippen. Aan die rampzalige drift is de onverdraagzaamheid hare gruwelen verschuldigd. Zullen wij de schimmen oproepen van *Egmond* en *Hoorne,* van *Oldenbarneveld* en de gebroeders *de Witt, van Gruis, Willem I* en *Lodewijk XVI, van Batthyani* en zijne dappere strijdgenooten, om dit getuigenis te staven? In onbezonne drift is de uitlegging te vinden van duizend onmenschelijke daden, die de bladzijden der geschiedenis bevlekken. De mensch, door hartstogt opgewonden en weggesleept is geen mensch meer, maar een werktuig. Hij mist het kenmerk van zijnen hoogen rang, namelijk de vrijheid. Hij verkeert in eenen toestand van redelooze razernij. Wie zal hier eenige verdraagzaamheid verwachten?

En zouden wij eindelijk onder de vijanden der verdraagzaamheid niet allezins den *hoogmoed* rekenen? Deze is het vooral, die in het dagelijksch leven, in het gezellig verkeer den een van den andere afkeerig maakt. De hoogmoed heeft eenen stoet van hovelingen om zich heen, die tevens de dienst van spionnen waarnemen. Wij zullen er slechts enkele in uw geheugen terug roepen. Ze zijn naijver, ligtgeraaktheid, wangunst, waanwijsheid, die hunnen vorst nu eens door vleijende woorden hemelhoog verheffen, en dan weder door geheimzinnig gemompel kwade vermoedens bij hem opwekken. Wie aan dezen gast den toegang vergunt verbindt zich met eenen vijand van alle verdraagzaamheid. Waar hij tegenspraak ondervindt, waar anderen met beter overleg grootere welvaart erlangen, waar de wijsheid van anderen met regtmatigen roem wordt gekroond, daar is de hoogmoed gekwetst. De hoogmoed kan het rijzen van anderen niet dulden, daarom is de hoogmoedige onverdraagzaam. Hij rekent, dat de voorspoed, die anderen te beurt valt, aan hem alleen toekomt. Al heeft hij er niets te minder om, toch kan hij niet verdragen dat een ander meer heeft dan hij. Alleen dan kunt gij met hem omgaan, wanneer gij stilzwijgend toont, dat gij hem ver boven u verheven acht. Uit de hoogte ziet hij neder op allen, die anders denken dan hij,—terwijl hij meent dat degenen, die even zoo denken hunne denkbeelden van hem ontvangen hebben. Hij beschouwt zich zelven als het verheven middelpunt van den kring, waarin hij zich verwaardigd heeft te verschijnen,—als de schitterende zon, die licht geeft aan de planeten. Wanneer de hoogmoed zoo verre gaat, grenst zij aan verstandsverbijstering. Deze vloeit er doorgaans uit voort. De krenkers van den hoogmoed zijn de bevolkers der gestichten van krankzinnigen. Gij zijt met mij overtuigd, dat die ondeugd eene der grootste vijanden is van de verdraagzaamheid.

Bij de vruchten der verdraagzaamheid zullen wij niet lang stilstaan. Zij zijn veelvuldig en heerlijk en loopen van zelve in het oog. Op het gebied der staatkunde geeft zij een' aangenamen *vrede.* Deze is de kweekster van die eendragt, die volgens de spreuk der vaderen magt maakt. Hoeveel heeft Nederland, van ouds de wijkplaats van allen, die elders door den geest der onverdraagzaamheid werden gebannen, niet door de eendragt der burgers volvoerd! En nog, terwijl het ongelukkige Frankrijk door de onverdraagzaamheid der onderscheidene partijen in gestadige spanning verkeert, en, weifelend tusschen eenen *Bonaparte* en een' nieuwen burgerkrijg, naauwelijks den vrede door kracht van wapenen bewaren kan, gaan wij hier rustig voort op den weg eener veelbelovende hervorming. Die vrede, eene kostbare vrucht, aan den boom der verdraagzaamheid gewassen, bevordert de voltooijing van belangrijke ondernemingen, steunt handel en nijverheid en doet ons de achting der naburen verwerven. Moge die vrede bewaarheid blijven in ons midden, want wij zeggen met den dichter POTGIETER:

> Blaauw is uw Hemel en stormig uw strand,
> Graauw zijn de duinen en effen uw velden,
> U schiep natuur met een stiefmoedershand,
> Toch heb ik innig u lief, o mijn land!
>
> Al wat gij zijt is der vaderen werk,
> Uit een moeras schiep de vlijt van die helden,
> Beide, de zee en den dwingeland te sterk,
> Vrijheid een tempel en godsvrucht een kerk!
>
> Blijft wat ge waart toen ge blonkt als een bloem,
> Zorg, dat Europa den zetel der orde,
> Dat de verdrukte zijn wijkplaats u noem,
> Land mijner vaad'ren, mijn lust en mijn roem.
>
> Wat dan de donkere toekomst bewaart,
> Wat uit haar zwangere wolken ook worde,
> Lauwren behooren aan 't vleklooze zwaard,
> Vaderland! eenmaal het vrijste der aard!

Eene andere vrucht der verdraagzaamheid is de *aankweeking van Christelijken zin.* Zouden wij onzen naaste haten, omdat hij, zoo wel als wij, God naar zijn geweten dient, en andere gevoelens aankleeft dan de onze? De ware verdraagzaamheid zegt, neen. Ziet, op dat woord storten de scheidsmuren in, de afstand wordt minder, wij leeren elkander kennen, wij gevoelen dat ieder kerkgenootschap allezins zijne goede zijde heeft, en wij bereiden ons allengskens voor op dien dag, waarop de partijnamen, door menschen uitgevonden, voor den goddelijken adem der waarheid zullen verdwijnen. Algemeene verbroedering der geheele menschheid ligt in de verhevene bedoelingen van het Christendom.

Onderlinge verdraagzaamheid is hiertoe de eerste schrede. Wij zeggen:

> Schande over elk die der vaderen moed,
> Die hunne leus heeft verguisd en vergeten,
> Vrijheid van godsdienst, geloof en geweten
> Hebben die braven gekocht met hun bloed.
>
> Schande over elk, die aan andren ontzegt,
> Wat eens die vaadren door 't slagzwaard verwierven,
> 't Regt, waar weleer onze martlaars voor stierven,
> Blijft ook voor iederen stervling een regt.
>
> Schande over elk, wiens zelfzuchtige leer
> Gierig begeert wat bestemt is voor allen,
> Stelsels verdwijnen en vormen vervallen,
> Vrijheid en liefde is de geest van den Heer!

De verdraagzaamheid draagt eindelijk in den gezelligen omgang de zoete vrucht der *welwillendheid* en der *liefde.* Wij hebben allen onze gebreken, wij zijn feilbaar en vaak blind voor de waarheid. Wij hebben dus inschikkelijkheid noodig van anderen, en zijn evenzeer verpligt om ze jegens onze naasten te betoonen. En waar wij de denkbeelden van onzen reisgenoot op den levensweg met bedaardheid verdragen, ofschoon ze van de onzen afwijken, daar zullen wij hem onze welwillendheid niet onthouden. En de goedheid, die wij jegens hem aan den dag leggen kan op den duur van zijne zijde niet onbeantwoord blijven. Liefde kweekt liefde. Zoo zullen wij ons in het dagelijksch verkeer duurzame vreugde bereiden. De welwillendheid, die uit de zuivere bron der verdraagzaamheid voortvloeit, is een kostbaar zaad, hetwelk nutteloos verteert, indien het gesloten blijft in ons hart, maar duizendvoudige vruchten oplevert, zoodra het wordt uitgestrooid.

Zijt dan verdraagzaam jegens allen, die ter goeder trouw dwalen of met u in gevoelens verschillen. Maar zijt nooit verdraagzaam jegens opzettelijke misleiding of boosaardig bedrog, jegens trotschheid en zelfzucht, jegens onregt en misdaad,—en het allerminst jegens uwe eigene zwakheden en gebreken. Uwe verdraagzaamheid ontaarde nooit in eene onverschilligheid, die den naaste op iederen weg laat voortgaan, zelfs op dien des verderfs,—noch in eene wankelmoedigheid, die met alle partijen heult. Neen, zij blijve eene deugd,—de vrucht van regtvaardigheid, pligtbesef en zelfkennis. Zij omhullen uwe vaste beginselen met den adem der belangstellende liefde, want:

> Waar liefde woont gebiedt de Heer den zegen
> Daar woont hij zelv', daar wordt zijn heil verkregen,
> En 't leven tot in eeuwigheid!

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

DINGSDAG, DEN 23 MAART 1852.

☞ Een kruisje (†) achter den naam eens geabonneerden beteekent dat zijn tijd van inteekening is afgeloopen. Men gelieve dit in gedachten te houden, daar dit blad niet meer zal gezonden worden aan diegene, die hunne inteekening niet door vooruitbetaling vernieuwen.

— De Nieuwsbode kost voor Nederland $ 4 per jaar; $ 2 in de 6 maanden; enkele nommers 10 Cents.

HOLLANDSCHE HANDEL MAATSCHAPPIJ.

Den 11 dezer is door den heer SHAFTER, onze vertegenwoordiger in de Assembly, een wetsontwerp aan dat ligchaam aangeboden, om de *Hollandsche Handel Maatschappij*, in Februarij j. l. onder onze landgenooten in Sheboygan County opgerigt, te incorporeren. Hetzelve werd naar de bevoegde commissie verwezen. Misschien is het hier niet buiten zijne plaats om het doel der maatschappij wat nader te omschrijven. Zij werd door een vijftigtal ondernemende Nederlanders opgerigt om eenen compagnie handel te drijven in hout, dakspanen, duigen, enz. en in den overvloed van hetgeen zij van hunnen akker inoogsten, door deze artikelen naar Chicago, Milwaukee of andere plaatsen te verzenden. Ter bereiking van dit oogmerk werd onderling besloten om in te schrijven voor een kapitaal van $5000 bij wijze van aandeelen van $25 ieder, ten einde eene pier te bouwen aan het meer Michigan. Wij verheugen ons te kunnen melden, dat dit kapitaal bijna volgeteekend is en er zich reeds eene verbazende massa hout ter bestemder plaatse bevind, om met het werk eenen aanvang te maken, zoodra hetzelve zal zijn aanbesteed, en tot welk einde dezer dagen de heeren *P. Souffrouw* en *A. Stokdijk* zich in deze plaats hebben opgehouden, om zich ten dien opzigte met eenen aannemer te verstaan. Met grond beloven de aandeelhouders zich veel goeds van deze onderneming, daar zij langs dien weg of aan de stoombooten of in min houtrijke plaatsen hun hout (en tevens andere producten) voor eenen goeden prijs zullen kunnen verkoopen, terwijl zij door de roeijing der boomen te gelijker tijd hun land tot bebouwing geschikt maken. Ook moeten wij hier nog mededeelen, dat de aandeelhouders voor eenige dagen overeen gekomen zijn, om de plaats waar de Pier, het pakhuis, enz. gebouwd wordt, den naam van *Amsterdam* te geven, en wij wenschen niets vuriger, dan dat zegen hunnen arbeid bekroonen moge en eerlang de stoombooten ook zullen varen van Buffalo naar *Amsterdam*.

WIND EN REGEN, — POST.

De felle wind en stortregens op den 13 en 14 dezer, over welke wij in ons vorig No. een enkel woord gemeld hebben, heeft zeer veel schade te weeg gebragt en kan onzes inziens gevoegelijk voor de hier te lande zoo genoemde *equinoctial* storm, die telkens eenige dagen voor dat de zon de linie passeert plaats heeft, doorgaan. De regen stroomde uit de lucht en deze deed met de ongehoorde massa sneeuw kreken en rivieren, ja zelfs het meer Michigan, tot zulk eene hoogte zwellen,als de oudste menschen ooit hebben waargenomen. Bijna alle bruggen zoo hier als in andere gedeelten der County, werden door den stroom weggesleept, waardoor alle communicatie met andere plaatsen was afgesneden. De post, welke des Zaturdags avonds alhier verwacht werd, kwam niet aan voor 's Zondags en die, welke 's Maandags morgens Milwaukie verliet, kwam in plaats van 's avonds van dien dag, eerst *Vrijdag morgen* aan! Een en ander heeft ons niet weinig moeite gebaard, daar wij geheel en al zonder eenig nieuws waren en niet voortwerken konden.

☞ In het begin der vorige week slechts weinig hoop voedende op couranten van Nederland, leveren wij een artikel op onze eerste bladzijde, welks lengte, hopen wij, niemand afschrikken zal om hetzelve met aandacht te lezen.

☞ Verleden Zaturdag ontvingen wij eenige berigten van Nederland, om welke te plaatsen, wij vele artikelen moeten achterwege laten tot aanstaande week.

Waar is de heer G. J. BECKERS?

Genoemde persoon, die vroeger te Albany als agent voor den Nieuwsbode handelde, en zich naar men zegt, thans te New York moet ophouden, heb ik reeds aangeschreven doch geen antwoord bekomen, misschien wel door verkeerd adres.

Aan hem, die den heer B. wil zeggen of schrijven, dat ik van hem verlang te hooren, zal ik mij grootelijks verpligt rekenen.

J. QUINTUS.

Berigten van Europa.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 10 Febr. Volgens loopende geruchten, zou de Minister van Financien zijne betrekking willen nederleggen, en zulks ten gevolge van het gisteren door de Tweede Kamer aangenomen amendement, strekkende tot gedeeltelijke aflossing der schuld aan de Handelmaatschappij.

'S GRAVENHAGE, 17 Feb. Men meldt aan den *Tijd N. H. Ct.:* "Het berigt omtrent het den minister van financien toegeschreven voornemen om af te treden, als de Eerste Kamer het amendement der Tweede Kamer op de amortisatie-wet mogt aannemen, *is van allen grond ontbloot.*"

Het is ons aangenaam dit te vernemen; want die demissie was in de omstandigheden niet te regtvaardigen. De heer *van Bosse* is een te knap financier, een te gemoedelijk spaarzaam minister, dan dat het iemand aangenaam kan zijn, hem zonder gewigtige reden zijne portefeuille te zien verlaten.

— Wij vernemen, dat het ontwerp van wet op het hooger, middelbaar en lager onderwijs thans bijna gereed is en dat het eerlang aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal kan aangeboden worden. Dit veel omvattende werk, waarnaar in en buiten de Kamer zoo reikhalzend wordt uitgezien, is zeer uitgebreid en beslaat met de toelichtingen een matig boekdeel. *(H. Bl.)*

— Volgens loopende geruchten, zoude Z. E. de minister van oorlog, ter zake van het besluit der Kamer van gisteren, betreffende de wet op het bouwen en planten onder vestingen, zijn ontslag als zoodanig hebben verlangd.

— Het voorloopig bestuur der 's Gravenhaagsche afdeeling van de Vereeniging ter bevordering van Fabriek- en Handwerk-Nijverheid in Nederland,heeft dezer dagen eene circulaire rondgezonden, waarin het de beoefenaars der nijverheid aanspoort, om voorwerpen in te zenden voor de tentoonstelling van voortbrengselen van nationale nijverheid, welke in de maand Julij van dit jaar te Arnhem zal worden gehouden, en alzoo blijken te geven, dat wij ons op het gebied der nijverheid in vele opzigten niet afhankelijk behoeven te stellen van den vreemde.

In die circulaire komt verder het volgende voor:

"Ten vorigen jare te Londen was Nederland te midden van de proeven der groote ontwikkeling van andere natien, achterlijk in het aantoonen, wat de Nederlandsche nijverheid vermag, en het is bekend, welke geringschatting die nijverheid daardoor in het buitenland is ten deel gevallen."

"Dit was te meer te betreuren, daar onze natie waardiglijk in den wedstrijd had kunnen treden, maar de middelen daartoe ongebruikt liet."

"Thans valt niet te vragen, welke daarvan de oorzaken waren;maar nu nader gelegenheid wordt aangeboden om hier te lande eene tentoonstelling van voortbrengselen van nijverheid te houden, moet het althans niet ontbreken aan pogingen om alle industrielen, die in staat zijn iets bij te dragen,op te wekken en aan te moedigen om proeven van hunnen arbeid te leveren."

— Het contingent miliciens voor de ligting van 1852 is voor de verschillende provincien en het hertogdom Limburg bepaald op 7987 manschappen.

AMSTERDAM, 6 Febr. Op den 2den Maart aanstaande zal voor het provinciaal geregtshof van Noord-Holland worden behandeld de zaak van de gebroeders *P.* en van *K. R. B.*, beschuldigd van te hebben gepleegd: 1. valschheid in ten minste zeshonderd en zeven geschriften en handteekeningen, en 2. van het des bewust gebruik maken van die geschriften, tot een aantal van ten minste tweehonderd zeven en dertig stuks.

MIDDELBURG, 17 Feb. Door het provinciaal bestuur zijn maatregelen genomen omtrent de besmettelijke ziekte, welke zich, gelijk onlangs gemeld is, daar vertoond heeft. Van een landbouwer te Kattendijke waren reeds 3 paarden aan die ziekte overleden; van een landman te Wolfaarsdijk 5, en te Heinkenszand waren al de paarden van een landman aangetast.

— De heer *van der Kun*, inspecteur van den Waterstaat, heeft zich dezer dagen in Zeeland opgehouden, ter zake van het daarstellen van de telegrafische verbinding tusschen Nederland en Belgie.—Tevens wordt gemeld, dat het ontwerp om een electro-magnetischen telegraaf van Brouwershaven naar Rotterdam te maken, waartoe aan den heer *G. Wenckebach* concessie verleend is, waarschijnlijk spoedig uitgevoerd zal worden.

ARNHEM, 15 Febr. Heden is tot predikant bij de Nederduitsche Hervormde gemeente alhier beroepen de weleerw. zeer gel. heer *Jan Pieter de Keijser*, predikant te Oudewater.

GRONINGEN, 19 Feb. Naar men verneemt, beginnen de natuurlijke pokken zich thans ook hier en daar in deze provincie te vertoonen. Het is te wenschen dat de tegenstand, dien de koepokinenting sedert vele jaren bij onderscheidene klassen van menschen heeft ondervonden,nu geene al te wrekende gevolgen moge hebben, zoo min hier als elders!

— Uit Nieuwolda, wordt ons van den 16 het volgende gemeld: "Heden namiddag van omstreeks twee tot vier uur, hadden wij hier een heftig onweder, waarbij de zware regen- en hagelbuijen de lucht soms zoodanig verduisterden, dat het naar schemeravond geleek. In den aanvang waren de bliksem- en donderslagen juist niet zeer fel; maar kort na drie uur flikkerde een bliksemstraal, met onmiddelijk daarop volgenden,ratelenden donderslag, zoo oogverblindend hel, dat het ieder met ontzetting moest vervullen. Slechts weinige minuten later verkondigde het kleppen der torenklok ons dan ook, dat deze bliksemslag ongeluk veroorzaakt had. Een watermolen,staande in het westeind van Nieuwolda, op het land van den landbouwer *R. P. Geertsema*, en behoorende aan eene vereeniging van landgebruikers, was door denzelven getroffen en brandde in een paar uren tijds bijna geheel af. Slechts weinig heeft men er van kunnen behouden. Vroeger was deze molen in onze provinciale kas verzekerd geweest; doch voor een jaar of drie, vier, hadden de eigenaren het lidmaatschap opgezegd.

"Ook is de aan het Zijldiep, te Nieuwolda, staande pel- en korenmolen van *ten Have* getroffen, waaraan echter de bliksem gelukkig geene andere sporen dan eene scheur in den staart (van boven tot beneden) heeft nagelaten.

"Te Midwolda moet het onweder insgelijks hevig zijn geweest. Aldaar is een kort voor het kalven zijnde koe, nevens anderen op stal staande, op datzelfde oogenblik dood gevonden."

— Uit Feerwerd berigt men ons van den 16 het volgende: "Heden middag half drie brak alhier en in Garnwerd, gemeente Ezinge,een verschrikkelijk onweder los, vergezeld van zwaren hagel en hevigen wind. Gelukkig heeft men in onze gemeente geene ongelukken te betreuren, maar als eene bijzonderheid kan men melden, dat er door den veldwachter *Mensema* van Ezinge op het land van *E. Bosch*, te Garnwerd, 13 en door den landbouwer *H. Huizenga* op zijn eigen land 31 kleine wilde ganzen levenloos zijn gevonden, die door den bliksem waren getroffen, zijnde meest op den rug beschadigd en twee geheel den kop verbrijzeld; terwijl er te Saaxum, gemeente Oldehove, ook een dergelijke vogel is gevonden."

— Uit de Engelsche dagbladen verneemt men, dat kapitein *Tuntelder* van het Nederlandsch galjootschip *Geertruida*, die eenige passagiers en schepelingen van de op zee verbrande Britsche poststoomboot de *Amazone* menschlievend aan boord genomen, verpleegd en in Frankrijk aan land gebragt heeft, deswege van Hare Britsche Majesteit een gouden eerepenning,van de Britsche admiraliteit een verrekijker en van de post-stoomboot-maatschappij, waaraan het verbrande vaartuig toebehoorde, eene som van £ 50 heeft ontvangen.

— Men berigt ons uit Odoorn, den 16 Feb.: "Bij de zitting van den gemeenteraad alhier, had heden achtermiddag de volgende treffende plegtigheid plaats: De edel achtb. heer burgemeester deed, onder eene bondige en sierlijke toespraak, aan den braven dienstknecht *Albert Kruit* uitreiking van eene gratificatie van Z. M. den Koning, a *f* 75—00, den edelen maar nederigen jongeling geschonken voor zijne betoonde edelmoedigheid,bij den brand te Odoorn den 31 Dec. j. l. aan den dag gelegd—Hierop volgde eene treffende toespraak van den predikant, waarna *A. Kruit*, zeer getroffen, zoo door 's Konings weldadigheid, als door beide toespraken, openlijk aan burgemeester en predikant zijnen hartelijken dank betuigde.—Vele belangstellenden waren bij deze plegtigheid tegenwoordig. Elke toespraak werd telkens met een luid: "Leve de Koning" beantwoord, allen waren getroffen, en in veler oog blonken reine tranen van dankbare aandoening, deelneming en blijdschap.

"Het verheugt ons te vernemen, dat *Kruit* voornemens is, den Koning een dankadres aan te bieden." *(Gron. Ct.)*

LEEUWARDEN, 14 Feb. Wij hebben reden verheugd te zijn over de berigten, die ons van verschillende zijden toekomen, nopens te veld staande wintergranen en zaden. Op zeer enkele plaatsen heeft men, wel is waar, de slak waargenomen, doch in zeer geringen getale, zoodat de schade daardoor aangebragt, onbeduidend is. Verleden jaar waren die dieren er in menigte, en ook nu was men voor hunnen terugkeer bevreesd, en wel om het buitengewoon zachte winter-weder; gelukkig dat tot nu toe die vrees ijdel is geweest. *(Fries. Ct.)*

— De Chr. Afg. gemeente te Heerenveen heeft tot haren herder en leeraar beroepen ds. *J. Beijer*, pred. te Dokkum.

ZWOLLE, 9 Febr. De berigten, die wij van elders omtrent den staat der longziekte onder het rundvee ontvangen, zijn weder minder gunstig, dan sedert eenigen tijd het geval was. Onder ambt Vollenhove, Kampen en Genemuiden heeft zich die ziekte in de laatste weken weder meer en meer uitgebreid,zoodat in die streken op dit oogenblik nog een aantal beesten lijdende zijn. Ook in de omstreken dezer stad en wel bepaaldelijk in de gemeente Zwollerkerspel heerscht de ziekte nog.

— Wij vernemen dat zich de kinderziekte ook te Staphorst heeft geopenbaard.

ZWOLLE, 17 Feb. Gisteren werd alhier met algemeene der daartoe geregtigde stemmen tot opperrabbijn voor de provincie Overijssel gekozen de weleerw. zeer gel. heer dr. *J. Froenkel*, tot groot genoegen van allen, die den waardigen en geleerden man naar zijne waarde weten te schatten. Men hoopt dan ook hartelijk, dat deze keuze door de goedkeuring van hoogerhand zal bekrachtigd worden.

— Een brief van een' landverhuizer uit N.-Amerika, in Overijssel ontvangen, eindigt aldus: "A's gij het in Nederland nog maar eenigzins wel hebt, dan doet gij het best, om daar te blijven."

MEPPEL, 16 Feb. Het is in het oog loopend, dat te Zwartsluis, waar even als hier in Meppel de kinderziekte heerscht, van de 22 tot Donderdag l. l. aan die ziekte overledenen, 20 ongevaccineerd waren. Men schrijft over het algemeen den afkeer der koepokinenting aan bekrompene denkbeelden in het godsdienstige toe; doch men heeft hier ook menschen, die het louter uit koppigheid laten, zeggende: „wij willen onder eene regering als de onze niet gedwongen zijn onze kinderen te laten inenten,opdat zij ter school kunnen gaan."—In waarheid, een drukkend juk!!!

ASSEN, 17 Feb. Op den stal van den landbouwer *R. R. Everts*, te Koekange, waarop zich 25 runderen bevinden, hebben zich bij drie derzelve verschijnselen vertoont, welke maar al te zeer voor het bestaan van longziekte doen vreezen. De afzonderlijke stalling dezer drie runderen is gelast. *(Dr. Ct.)*

ROERMOND, 7 Febr. Gisteren en in den afgeloopen nacht is de rivier de Roer zoo ongemeen hoog gestegen, dat de Maastrichtsche straatweg, van de brug af over de Roer, even buiten deze stad, tot op een onafzienbaren afstand geheel onder water staat. Men wendt thans alle pogingen aan om de Roerbrug te behouden, ofschoon het geweld van het water verschrikkelijk is, en men vreest dat dezelve zal bezwijken. De dijken van het landgoed Huttum, van den heer *Michiels van Kessenich*, zijn insgelijks doorgebroken.

Van andere onheilen heeft men nog niets vernomen; doch onderscheidene voorwerpen, waaronder een ledikant, heeft men door de woedende golven zien medeslepen, zoodat het zeer waarschijnlijk is dat hier of daar een woning is weggespoeld.

TILBURG, 10 Febr. Jl. Zondag voormiddag zijn te Zevendonk onder de gemeente Turnhout (Belgie) op eene eenigzins afgelegene boerderij, terwijl man en vrouw afwezig waren, twee knapen van 15 en 12 jaren jammerlijk om het leven gebragt en daarna in het water geworpen, terwijl een kind van 2 jaren is gespaard gebleven. De daders zijn ontvlugt zonder iets te hebben medegenomen. Te Turnhout worden alle pogingen aangewend om hen op te sporen. Gisteren zijn reeds zes personen onder zware verdenking in verzekerde bewaring genomen.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 6 Febr. Onlangs werd te Berlijn het 10de verjaarfeest der stichting van een Evangeliesch bisdom te Jeruzalem gevierd. De laatste vijf jaren stond het bisdom onder de leiding van den eerwaarden *Gobat*,die,na een zendelings arbeid van 20 jaren, ten volle voor zijne gewigtige taak berekend is. Voor de Israelieten te Jeruzalem wordt door het Engelsche joden-zendeling-genootschap gezorgd. In het laatst van 1851 werd er nog een Israeliet gedoopt. Ook te Sichem en Joppe wordt door de Christenen veel gedaan voor het werk der bekeering. Te Nabolus is eene Evangeliesche school, die door 38 kinderen wordt bezocht, en te Nazareth heeft zich de eerste Protestantsche gemeente, bestaande uit inlanders,gevormd. De geestelijke, die daarin de dienst doet, heet *Klein*, en is benoemd door het Engelsche zendeling-genootschap.

Het Duitsche zendelingswerk in het heilige land heeft ook goede vruchten opgeleverd. Het rigtte een broederhuis, eene kolonie, een hospitaal, een diakonessenhuis en eene school op.

— In de provincie van Pruissen neemt de nood met iederen dag toe: de drukpers bewaart er het stilzwijgen over, terwijl de regering ter hulpe snelt, overal waar zij zulks kan en het haar mogelijk is. Het vooruitzigt tegen het naderend voorjaar, blijft niettemin zeer duister.

SPANJE.

MADRID, 5 Febr. Gisteren heeft de moordenaar *Martin Merino* in eerste instantie teregtgestaan. De eisch was de doodstraf door middel van den strop.—Door den verdediger werd beweerd, dat de beschuldigde aan verstandsverbijstering leed. De regtbank heeft, ingevolge de conclusien van het openbaar ministerie, *Martin Merino* tot den dood door middel van ophanging, veroordeeld, met bevel dat hij, alvorens ter strafgeleid te worden, van de teekenen zijner geestelijke waardigheid beroofd, en in den gelen rok en muts, der Koningsmoorders zal worden gekleed.

Heden is dit vonnis in tweede instantie bevestigd en de moordenaar dientengevolge onmiddelijk overgebragt naar de kapel, zijnde het vertrek voor de ter dood veroordeelden.

Reeds is hij den 7 dezer, des middags te een ure teregtgesteld.

Volgens de tijdingen uit Madrid van den 8 dezer, des morgens, was men volkomen gerustgesteld omtrent den toestand der Koningin. Men hoopte zelfs dat zij, binnen weinige dagen haar voornemen om zich naar de kerk van Atocha te begeven, zou kunnen ten uitvoer brengen.

De verontwaardiging over de misdaad is algemeen in Spanje; bij die natie,' evenzeer gehecht aan de monarchie, als prijs stellende op hare onafhankelijkheid en waardigheid. Een aanslag tegen de Koninklijke personen was er onbekend. Men schaamt zich thans voor de eer des lands dat er een Spanjaard,een priester gevonden werd, die zijne jonge Koningin zou willen vermoorden.

— 7 Febr. De Koningin is welvarend: de wonde heeft zich gesloten en gisteren is het verband afgenomen; ook de koorts heeft opgehouden. Heden namiddag te een ure wordt aan den moordenaar het doodvonnis voltrokken.

— 8 Febr. Uit nadere berigten omtrent den aanslag op het leven der Koningin zou blijken, dat de moordenaar niemand tot zijn vertrouwde had gemaakt, terwijl hij op de vraag des regters, of hij ook medepligtigen had, ten antwoord gaf: "ik vergeef u,wat gij voor mij beleedigends in uwe vragen legt, maar verzeker u, van niemand het werktuig te zijn, maar geheel alleen den moordaanslag te hebben beraamd." Toen de abt *Cesso*, aalmoezenier der Koningin, hem toevoegde: "gij zijt een priester; gij zijt een ellendeling!" durfde hij te antwoorden: "Eminentie! de ellendelingen zijn zij, die van den morgen tot den avond ter eere van dit Hof zingen."

— De Spaansche minister van justitie heeft bevolen, dat de dolk, die tot den aanslag van *Merino* heeft gediend, de schede er van, de pistool, de kogels, in zijne woning gevonden, vernietigd zullen worden, en dat zijne papieren en boeken zullen worden verbrand, even als zijn lijk, ten einde alle sporen der misdaad te doen verdwijnen. De vijanden der tegenwoordige regering zijn zeer verstoord over het verbranden van *Merino's* lijk.

(Koningin *Isabella* heeft den mantel, dien zij droeg toen zij door den dolk des moordenaars getroffen werd, en die door dat wapen doorboord is, aan Onze Lieve vrouw van Atocha gewijd.)

— Het Engelsche linieschip *Windsor Castle* wordt tegenwoordig vergroot en van eene stoomschroef-machine voorzien; het schip heeft de lengte van 240 voeten en zal 140 stukken geschut voeren; gereed zijnde, zal het de geduchtste drijvende batterij ter wereld zijn.

— Er zijn thans schikkingen getroffen, om in de maand Mei eene onderzeeschen telegraaf daar te stellen tusschen Engeland en Ierland, gelijk er thans tusschen Engeland en Frankrijk bestaat.

— Bij naauwkeurig onderzoek naar de gevolgen van het bersten van een reservoir te Holmfirth is gebleken, dat 84 personen daarbij omgekomen zijn, 14 van welke nog vermist worden; terwijl het getal dergenen, die door deze ramp buiten werk zijn gesteld, 7,128 bedraagt.

— De circulaire, waarbij de Fransche minister van policie aan de inspecteurs-generaal hunne verpligtingen voorschrijft, houdt onder anderen in, "dat zij zooveel mogelijk alles, wat in het land geschiedt, moet weten, opdat het Bewind daarmede zijn voordeel kunne doen."

— Een oud-ambtenaar voorspelt,dat de Prins-President zich zeer zeker tot Keizer zal doen uitroepen,en leidt dit hoofdzakelijk af uit diens beeldtenis op de nieuwe munt: "Nu is hij—zoo luiden zijne woorden — "Keizer *surnumerair*, en weldra zal hij *effectief* Keizer zijn."

— Op verschillende punten van Frankrijk zijn ontzettende massa's sneeuw gevallen.

— *La Presse* meldt (hoe ongeloofelijk ook,deelen wij haar berigt mede), dat de hertog *van Bassano* last heeft ontvangen, van het Belgisch gouvernement het wegnemen van den *Leeuw van Waterloo* te eischen.

[Een berigt uit Brussel, den 15den Februarij, meldt echter:

"Sommige Belgische dagbladen hebben medegedeeld, dat de President der Fransche Republiek de verwijdering van het monument *van Waterloo* geeischt heeft. Dit berigt is, ten minste tot dusver, van allen grond ontbloot."

— De ongunstige berigten uit Algerie bevestigen zich. De Marokkanen rusten zich werkelijk toe tot den oorlog tegen Frankrijk. De Fransche regering neemt belangrijke maatregelen, om deze handelwijze van Keizer *Abd-er-Rhaman* te straffen, alhoewel de Keizer eigenlijk tot den oorlog gedwongen wordt door de volksstammen, wier wil hij ten deze niet kan of niet durft te wederstreven.

Mr. L. D.—Uwe beide brieven zullen spoedig beantwoord worden.

Mr. J. v. d. H. te Z.—Uwen van 6 Maart ontvangen. Nader schrijven zien wij van u te gemoet.

Mr. K. S.—Hoe oud zijn zij en welke zijn hunne bekwaamheden? Antwoord spoedig!

Mr. J. v D B. Wij zullen 't stil houden.

News-Messenger.

J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Issued weekly; Office nearly opposite the N.Y. Store.

$1 per Year, — in advance.

GRATIS TO OUR ADVERTISING PATRONS.

TERMS OF ADVERTISING:

(*Sixteen lines or less make a square.*)

Square, for 1 week	$1,00	Square, 6 months	$5,00
„ „ 2 weeks	1,25	„ one year	8,00
Business Cards, of 5 lines or less, per an.	5,00	Every subsequent sq.	4,00
Square, 3 months	3,00	One column, 6 mo'ths	20,00
		„ „ 1 year	30,00

SHEBOYGAN,

TUESDAY, MARCH 23, 1852.

For the Sheboygan News-Messenger.

DUTCHMAN and HOLLANDER.

I am gratified to see the kind feelings of the gentleman across the lake for our people, and he has my thanks for the historical recollections in regard to our nation on this continent; but I consider it now a duty, the question being publicly moved in English tongue, to state why the sons of the old Republic of the seven United Provinces of the Netherlands, (now the kingdom of the Netherlands) during more than a century the pride and the wonder of the world, make sometimes objections against the good name of *Dutchmen.*

It is said in a few words: They want it well understood, that they come from the Netherlands, erroneously called in this country "the Kingdom of Holland", that they are of the same stock with the Pioneers of the Empire State and that they claim a kindred with men as Gen PHILIP SCHUYLER, DE WITT CLINTON, VAN NES, MARTIN VAN BUREN, HOFFMAN, GUL. C. VERPLANCK and hundreds of the same good old race.

Not one ever felt ashamed of his nation and the country of his birth Their just pride is the cause of their objections! A nation which is ashamed of itself is not worth to enjoy, yea! is not able to maintain its freedom and independence. It either never had or has wholly lost its energy. Not so the people of the Netherlands! In numbers only a fragment over three millions, living in a country hardly visible on the maps of the world, they are in free institutions and civilisation again foremost amongst the few in Europe, extending their commerce over the world, with a fleet of 125 vessels of war (*) to defend and maintain themselves on the Ocean; they are devoted to science and literature, they cherish the fine arts; they are pious and moral, liberal supporters of all institutions of benevolence and humanity; and they have a history of the past, which sets at defiance the greatest countries of the Universe. Such a nation how or why should it feel ashamed of its name? The annals of history never recorded any such fact. I will attempt to develope the matter more closely; but I do not wish to be misunderstood, and therefore I acknowledge freely at the outset, that I hold in the highest estimation the whole German or Teutonic race, of which even the people of the Netherlands, the Bataves, Frisians, Lower Saxons, Sicambers &c. were some of the warlike and influential tribes. I glory in our common origin with those, who are now called Germans. No man, who knows Europe, will deny, that Philosophy, Literature, old and modern in all its branches, that all solid science are in our days for the far greater proportion most profoundly cultivated in lands of German tongue; Theology, Jurisprudence, Medicin, Chemistry, Astronomy, Linguistic and history, where would they stand without the aid of Germany for the last hundred years? The German nation is a great nation and I am the last to attempt even, to throw a shadow over its glory; but we too, we have our own! We do'nt want or wish for foreign laurels; we are conscious of *our* merits for the human kind.

In the United States all people of Middle Europe, even the nations of the North, the Danes, Swedes and Norwegians, are often indiscriminately called Germans or Dutch, but more especially so the people of the old German Empire and those of the Netherlands. For the cause of the last mentioned fact we have to look in the history of times long gone by.

The inhabitants of Prussia, Austria, Bavaria, Wirtemberg, Saxony, Hanover and a good number of the smaller principalities are of the German or Teutonic race; they call themselves *Deutsch* or *Teutsch*, which is pronounced about and means the same as Dutch. The Netherlanders are in origin of the selfsame stock. Once, before our Christian aera commenced, the fathers of the different tribes lived together in Middle-Asia, speaking, perhaps with slight variety in dialect, one and the same language. They emigrated from there in smaller or larger numbers and at different times, and invaded Europe, fighting and subduing, wherever they found them, the older inhabitants, and they settled in their countries. The older tribes went as far as the Northern or German Sea and some of them, of which part of the Saxons and Angles were the predominant, went even across the waters to Great Brittain, where they founded the Anglo-Saxon Heptarchy. They *all* were Dutch, by lapse of time distinguished in two great parts, in High- and Low Dutch, the former in the interior, the latter in the North and along Seashore, but in more recent period the name of Low-Dutch was more generally given to the people of the Netherlands alone. The old English therefore were perfectly right in calling the whole Teutonic race Dutch, but they made a great mistake, when they gave in the 16th and 17th century the general name to that part, which inhabited the seven United Provinces, and from that time it became necessary, that another proper name should be used exclusively for the Teutonic race North and East of the United Provinces. That proper name existed already and became prevalent; it is that of *Germans;* but still in England and the U. S. the one is often indiscriminately used for the other.

As I have stated before, we belong to the common stock, of which the Anglo-Saxons deem it an honor to be a branch, and the Netherland Provinces were in the middle-centuries part and members of the German Empire. How loose the connection often may have been, William II, count of Holland, was about the middle of the 13th century elected King of Rome and failed only to be crowned as Emperor of Germany by his untimely death in a warfare against the Frisians. In later period, 20 years before the 80 years war for independence, June 26th 1548, the provinces were in name and in fact by solemn treaty for ever seperated from the Empire.

Long before the last named time, in the 12th and 13th century, the Netherlands had already their own literature and their language was almost as different from the High-Dutch of those days, as it is now from the modern German. That language has been carefully cultivated by one of the most steady and learned nations of the earth, and its richness and purity is highly valued by men as Jacob Grimm, the German giant in linguistic. The different climate of the country, its situation on seashore, the pursuits of the people, its continual intercourse with different nations had given a peculiar stamp to the character of the inhabitants of the Netherlands or Low Countries, widely different from that of the higher lands East and North.

When night or dim twilight still hovered over the interior of middle-Europe modern civilisation had taken its rise along our shores. Wealth and affluence gave birth to taste and refinement, to modern literature and science. Martin Opitz, the father of a better taste in German literature, in the middle of the 17th century, says in his poetical address to Daniel Heinsius, one of our minor poets:

> "Ich gestehe offen frei,
> Dass eure poesie der meine mutter sei."
> ("I tell it open, free,
> That yours the mother is of all my poetry.")

Numbers of the best authors of that country in all branches of human science wrote and worked in the 16th, 17th and 18th centuries, most in latin tongue, for the advancement of human knowledge and were the teachers of mankind. Thomas a Kempis, Eratmus, Grotius, Spinoza, Huygens, Musschenbroek, Boerhave, Albinus, Alb. Schultens, Gerh. Noodtius are a few of the illustrious names, that will live among the learned and Scientific of all nations and centuries, so long as Philosophy, learning and criticism shall be respected over the world. —— *They* are but few, who know those names and profit by the works of those great masters or of their humbler followers, and who give credit to the country, which raised them, for the received benefits. In a country, in extent about as large as one seventh part of the State of Wisconsin, there were seven Universities of which Leyden alone at one time numbered its foreign students by hundreds. Utrecht, Groningen, Franeker, Deventer, Harderwijk and Amsterdam were counted among the most celebrated seats of learning of the world. And all those Universities were established during the 80 years war. But it is not possible here to enumerate, what every well written history of science and literature of the nations more fully developes.

I will refer now for a few moments to that great struggle of 80 years (so justly celebrated by one of the greatest poets of Germany *Fr. von Schiller*) against the worlddominion of Spain under Philip II and his successors. It was not a war for power or extension of dominion, but against political and religious oppression, against exacting cruelty, for old and well established rights and liberty of conscience. The people of the United Provinces were devoted to agriculture, commerce, manufactures, literature and science; they were peaceable, honest and industrious and maintained honorably their rank among the civilized nations. Prosecution and war developed higher qualities, the latent energies of their minds; a race of heroes arose; warriors, statesmen, scholars!

They defeated Alba, Farnese and Spinola, renowned as the first Generals of the age! On the waves they were soon the victorious competitors of Spain and Portugal and took the sway of the Ocean in their own more worthy hands. Soon one single Holland Commercial establishment, the East-India Company, could equip a fleet of fifty soils of the line without building a single new ship. The Spanish and Portuguese establishments in Africa, in East- and West-India fell with few exceptions one after the other in the hands of the bold and brave navigators from the Provinces of Holland and Zealand. Every year new discoveries were made in East and West among the number: New Holland, New Zealand, van Diemensland. At the same time factories of all kinds, the constant concomitants of commerce and navigation arose and flourished. The worlds fair was an every day happening at the great commercial Emporium of Amsterdam.

In the fine arts the U. P. had only one great rival, *Italy;* all other nations were thrown in the shade. Among the painters, engravers and sculptors of that period every second name is that of a Dutchman.

In 1648 the peace of Munster was concluded; Spain was poor and humiliated and never arose again from the received strokes; the United Provinces stood there a happy and great republic, free and acknowledged and in the zenith of glory. A few years thereafter they fought gloriously and victoriously under William of Orange, then only 18 years old, with his Generals, and under Michiel Adriaanszoon de Ruyter, Cornelis Tromp, de Vries, Bankert and the heroic stock of the Evertsen (*) with many other celebrated Admirals and great captains on land and ocean against the combined forces of England, France and some German States.

Must I tell here that the greatest discovery of modern times, the invention of typography with moveable types was made at Haarlem in 1423 by Laurens Janszoon Koster?

Must I say, that the greatest king of Great Britain, the successfull antagonist of Louis XIV of France, was the Dutchman William of Orange?

I will not go on in this strain; but let me state here the fact, that the Netherlands were considered by all nations and sought during two centuries as the refuge of the poor, the suffering and oppressed. French Huguenots, English Puritans, Piemontese, Hungarian and Bohemian Protestants, and the sons of Israel from Spain, Portugal and Germany, they all were received with equal kindness and open arms: they all were safe under the protection of the Lion of the Netherlands!

The country itself received the highest encomiums from the illustrious foreigners, who visited it. The following is from the hand of the Englishman Pitcairn.

> "Tellurem fecere Dei, Sua littora Belgae,
> "Immensaeque patet molis uterque labor,
> "Di vacuo Sparsas glomerarunt aethere terras,
> "Nil ubi quod coeptis posset obesse suis,
> "At Belgis maria et terrae et natura Deorum
> "Obstitit, Obstantes hi domuere Deos."

This may be highly and poetically colored, still there is more truth in it, than people, who never saw but their own land, will readily believe. Just now the nation is adding 30,000 acres of land to the country by draining the Haarlem Lake.

And now, who would believe for one single moment, that the people from that country are ashamed of their name or origin? *Not one of them!*

Some of the illiterated class, who in their Fatherland never heard it mentioned, that they have any thing in common with *Deutsch* or *Dutch*, and who know that the Germans call themselves *Deutsch*, protest against the name, saying: We are Hollanders. And they have a right as good at least to call themselves Hollanders, as a good number of native Americans have, to call themselves Yankees, especially because even in this Republic their native land is generally called: the Kingdom of Holland. Holland, divided in South and North Holland, is only a part of the Kingdom of the Netherlands, but the capital, the Governments residence, the greater part of talent and wealth, are now, as it has been for centuries, crowded together in these two Provinces of which Amsterdam, Rotterdam, Leyden, the Hague, Haarlem, Alkmaar, Delft and Schiedam are the most prominent cities. The name of the most illustrious part has been given to the whole; that name never was obscure, as long as it exists in history. In France, Spain and Italy, Hollande and Olanda are at least as well known as Pays Bas or Paesi Bassi. The New Englanders, called Yankees [*] by the Indians, claim the name for the whole people and talk of the Universal Yankee Nation, but I greatly doubt, whether a great many born Americans from the Empire State till the mouth of the father of waters accept so cheerfully the Yankee name, as all Netherlanders that of Hollanders. The name of Hollanders for Netherlanders is of the same class, but with more propriety perhaps, as that of Yankees for Americans, and surely more proper, than that the general name *Dutchmen*, how honorable it for our nation may be and is, has been given by the people of England and the United States to the Netherlanders exclusively and indiscriminately.

But again, no Netherlander rejects to be considered for what he really is; some disclaim only to be called *Dutchmen* undiscriminately, as if the country of their birth was some part or corner of the lands, which in former times constituted the German Empire. The Netherlands are politically since more than three centuries almost as much connected with those lands, as the U. S. of America themselves.

Milwaukee, March 12th 1852. G. v. S.

[*] Of this celebrated family seven members, father, brothers and sons, died as Admirals or Vice Admirals fighting for the rights and honor of their country.

[*] Deterioration of the word *English.*

THE LATE FIRE AT PORT WASHINGTON.—The Washington County Blade Extra, gives the particulars of the fire at that place, on the 16th. The buildings consumed were a block of stores on the Corner of Canal and Franklin streets, and a dwelling house adjoining. The following is the account of loss and insurance:

The corner store was owned by W. Lyon,—loss 800 dollars. *No* insurance. The other two were owned by a person in Cleveland—loss 1600 dollars. Not known as to insurance. The loss of W. A. Lawrence, Grocer and Provision dealer, is 5,000 dollars. Insured in Merchant's Mutual of Milwaukee 2000 dollars, and 1100 dollars in Utica Company. *Loss* above insurance 2,000 dollars. About 600 dollars in liquor saved.

The Post Master, Walter Lyon, lost every thing pertaining to the Post Office. Not even an empty mail bag was saved.

Mr. Kildahl, Merchant, is insured 1600 dollars in Etna Company, which will cover loss.

Leland Stanford, Lawyer office on the second floor, lost all his Library and the papers in his Office at the time. His Law Library was the best in Wisconsin north of Milwaukee, Loss 1000 dollars, and no insurance.

The library and effects of Justice O'Connor, and the surgical instruments and Medicines of Dr. T. M. Wicox, situated in the 2d story of the corner building were saved.

The Odd Fellow's Lodge lose all their furniture, regalia, and fixtures,—estimated at 300 dollars. No insurance.

Carl Otto Guenther, German, twenty feet west of the building in which the fire originated, lost his building worth 1000 dollars. No insurance. This was "his all."

THE EMPIRE STATE.—This fine steamer has been purchased by the Michigan Southern Rail Road Company and will be run during the ensuing season of navigation, between Toledo, Dunkirk and Buffalo, under the command of Captain VAN ALLEN, formerly of the *May-flower.*

THE PREDICTED FATE OF LOUIS NAPOLEON.—A Paris correspondent of the *New York Herald* writes:

It is certain that within a month, the traitor, Louis Napoleon, will be shot at the Opera, or in the streets, by some daring man who will sacrifice himself upon the alter of his country. This bloody deed will end the difficulty; and it is now, at this epoch, the safest thing to be done in order to get rid of such an atrocious ambition.

The Paris correspondent of the Boston Transcript also writes of Louis *Napoleon.*

I would bet $500 he is a dead man in less than three months, if he would expose himself at all. In this case God only knows what would happen.

HEART RENDING OCCURRENCE.— On Monday afternoon, a lad ten years of age, by the name of Henry Myers, was run over by one of the locomotives, near the Depot. The wheels passed directly across his thighs severing one leg almost entirely from his body, and grinding the other to a jelly.— He was immediately taken to his father's house on Market street, and his legs amputated close to his body: and although he was perfectly sensible, yet the heroic little fellow shed not a tear. "Oh, ma!" said he, "how I did holler murder and everything else when the cars run over me, but they didn't hear me." His mother told him he must die. "I know it," he said, "but I ain' afraid. I went to Sunday School mother." He died about four o'clock in the afternoon.

(Mansfield Herald.)

☞ Legislative matters at Washington and Madison possess very little interest.—When anything happens worthy of our reader's attention, we will let them know.

OFFICE OF THE DAILY SENTINEL,
MILWAUKEE, March 20, 1852.

The market presents no new features. Receipts continue light and prices steady.

Wheat, spring, is firm at 40@50, and for winter 60@75. Pork is in demand at 4,50@4,75, and even more for prime heavy hogs. Oats 18@19; Barley 35@40.

ELECTION NOTICE.

Town Clerk's Office,
Town of Sheboygan.

NOTICE is hereby given that the annual Town Meeting of this town will be held at the Court House, in the Village of Sheboygan, on **Tuesday, the 6th day of April next,** for the purpose of electing the following Town Officers:

Three Supervisors, one of whom shall be designated on the ballots as Chairman,—one Town Clerk,—one Treasurer,—one Superintendent of Schools,—four Justices of the Peace, two of which are to be elected for one year, to fill the vacancies occasioned by the removal of James G. Manlove and the death of Donald U. Harrington,—three Constables, and three Assessors.

The Polls will be opened at 9½ o'clock in the forenoon, and kept open until 5 o'clock in the afternoon.

J. QUINTUS,
Dated, March 22d 1852. Town Clerk.

☞ Lake Journal, Mercury and Republicaner please copy. 2w.

MARKTPRIJZEN.

(*Wekelijks nagezien en verbeterd.*)

SHEBOYGAN, Wis. den 23sten Maart 1852.

Per Bushel.		Per Barrel	
Tarwe, (winter)	55 @ 65c	Zout,	2,88 c
Rogge,	36 „ 38	Whisky, per gallon	23 c
Boekweit,	— „ —	*Per Pond.*	
Garst,	38 „ 40 c	Boter,	10 @ 12 c
Haver,	18 „ 20 c	Kaas,	9 „ 10 c
Ind. Koren,	45 c	Reuzel,	11 c
Aardappelen,	50 c	Ham,	9 c
Boonen,	75 c	Spek, [versch]	6 c
Erwten,	75 c	Vleesch, [versch]	6 c
Uijen,	75 c	Korenmeel per 100lb	1,12 c
Droogo Appels,	2,00 c		
Per Barrel.		Eijeren, per dozijn	10 c
Meel [extra]	$3¾ @ 4,00	Hout, per cord,	1,25 c
Spek,	12 „ 14	Hooi, per ton,	6,50 c
Groene appels,		Shingles, per M.	1 00 c
Wit Visch,	4.50 c	Timmerhout, do.	$8@12

☞ 2⅓ Bushel is een Ned. mud; een barrel is 196 pond, een pond is omtrent 4½ ons Ned; een cord is 128 cub voeten; een ton is 2000 pond.

Verhandelingen

OVER DE

Vereenigde Staten van Noord Amerika,

Voorgedragen in de afdeeling OOSTBURG, (*Zeeland*) der *Maatschappij tot Nut van 't Algemeen,*

DOOR DEN

WelEd. Heer H. A. Callenfells, Doctor & Scheolopziener aldaar.

(*Vervolg van No. 12.*)

Het land bleef alzoo door de Europeanen schaars bewoond; het waren slechts vestingen aan de rivieren, om handel te drijven met de inboorlingen, die in menigte overal rondzwierven.

Deze Staat van zaken hield lang stand, doch in 1755 rees er twist tusschen Engeland en Frankrijk over de grensscheiding. Geen wonder, de Franschen hadden zich in Canada aan de St. Laurens rivier gevestigd; maar hoever reikte beider grondgebied? Deze vraag kwam eerst te pas, toen de volkplantingen zich zoo hadden uitgebreid, dat zij tegen elkander aanstootten; zoo was het ook op andere punten. Wij zagen, dat op den bodem, waar thans de staat Michigan ligt, de Franschen de stad Detroit; de Engelschen het Fort Michillimachinac aanleiden; de Engelschen hadden Pennsylvanie ver over de blaauwe bergen uitgebreid en de opperste deelen van de Ohio rivier stroomden alzoo door hun land; maar de Franschen achtten dien stroom, welken zij *la belle riviere* noemden, sinds meer dan 70 jaar hun eigendom. Zij hadden, waar thans de Staat Kentucky ligt, een gepalisadeerd fort *Louisville*—thans reeds een aanzienlijke stad met verscheidene kerken—de Engelschen hielden het echter voor hun grondgebied, behoorende tot Virginie. Zelfs verstoutten de Franschen zich, in het midden der vorige eeuw, een fort (zij noemden het *du Quesne*) te bouwen, niet ver van de plaats, waar thans Pittsburg ligt, in den Staat Pennsylvanie. Al deze twisten deden in 1755 eenen openlijken oorlog tusschen de Engelschen en Franschen in Noord Amerika ontstaan, die eerst in 1762 ten nadeele der Franschen eindigde.

Ik zoude van mijn plan afdwalen, indien ik hier wilde uitwijden over de krijgsbedrijven in denzelven voorgevallen.

Ik wil slechts in het voorbijgaan zeggen, dat GEORGE WASHINGTON toen in de gelederen der Engelschen streed, en zich aan den Ohio onderscheidde. Hij en duizend andere Amerikanen werden alzoo in den krijg geoefend; hetgeen hun eenige jaren later zoo goed te stade kwam.

De Franschen moesten bij den vrede geheel Canada afstaan en alles wat zij aan de Oostkust van de rivier Illinois en lager wat zij op den linker oever van de Mississippi bezaten. Dit was de eerste verkleining van het oorspronkelijke Louisiana. Vele Franschen, niet verkiezende onder Engelsch bestuur te leven, vertrokken naar de overzijde der rivier, en legden daar den grond tot het *bevolken* dier streek, die in het Goddelijk plan lag en die in onze dagen zoo verbazend snel voortgaat.

Zoo bezaten dan nu de Engelschen de gansche kust van het kille noorden af, tot het uiterste punt van Florida: en niet alleen *dit*, maar het beste en meest ontgonnen deel der binnenlanden.

De Franschen waren tot achter de Mississippi verdrongen en de Spanjaarden konden zich slechts op het daarachter liggende Nieuw Mexico verhoovaardigen.

Dan het was van korten duur dat de Engelschen zich hierin verheugden. In 1764 braken hevige twisten uit over belastingen, die men de Amerikanen oplegde en over hunnen eisch, om in het Engelsch Parlement vertegenwoordigers te hebben. Het werd een openbare Oorlog.

De 13 oude Engelsche Staten sloten nu een verbond en verklaarden zich in 1777 onafhankelijk. Zij werden in dien Oorlog ondersteund door een Fransch leger in hetwelk de Marquis—naderhand Citoyen General — DE LA FAYETTE bevel voerde. WASHINGTON stond aan het hoofd van het Amerikaansche leger. Er werd hevig met wisselend geluk gevochten, doch vooral werden de Engelschen benadeeld, toen Washington zich toelegde, om hen door talmen te vermoeijen en uit te putten.—Hij volgde hierin het voorbeeld van Fabius tegen de Carthagers. Het Engelsche leger toch, onder hetwelk vele duitsche gehuurde troepen waren, kostte ontzettende geldsommen—men berekende dat ieder ruiter, als hij in Amerika ontscheept was, reeds duizend gulden had gekost. Daar Canada en Florida niet in het verbond waren geweest zoo bleven deze aan Engeland. Ten gevolge daarvan bezitten zij nog heden ten dage Canada. Zonderling genoeg, dat zij juist eene Fransche kolonie behouden hebben, terwijl de oude Engelschen hun afvielen. De Franschen behielden bij den vrede, hetgeen zij hadden, namelijk Nieuw Orleans met al wat van het oude Louisiana op den westelijken oever der Mississippi gelegen was.

Frankrijk raakte kort daarop hevig beroerd en in oorlog met bijna alle Mogendheden der wereld: —aan hunne landmagt werd de zeemagt opgeofferd, zoodat deze eindelijk als te niet ging. Geen wonder dus, dat de Spanjaarden, die ten oosten van Louisiana, Mexico bezaten, zich meester maakten van dat landschap en van het Fransche Florida. De landschappen op den regter oever der Mississippi, die oorspronkelijk Fransch waren geweest, stonden alzoo nog voor dat zij in de Vereenigde Staten ingelijfd werden, eenigen tijd onder Spaansch bestuur en een deel van het oostelijk Florida was eerst Spaansch, toen langen tijd Fransch, vervolgens weder Spaansch, om dan een deel van het Gemeenebest te worden. Welk een verschil van inzigten en beginselen, in Godsdienst en Staatkunde, in gebruiken, manieren en taal moet er in den beginne niet bestaan hebben en nog eenigzins bestaan.

Wij willen nu de nieuwe Staten die ontstaan zijn in het land, uit welks historie wij groote trekken hebben verhaald, wat nader beschouwen. Van Michigan, schoon het ook een nieuwe staat is, heb ik reeds gesproken, omdat de Franschen—reeds lang voor dat de westelijke oever der Mississippi door hen afgestaan werd—het door hen aangelegde Detroit aan de Engelschen hadden overgegeven en zij alzoo hunne regten op die streek hadden laten slippen.

Ik wil eerst melding maken van de staten die tot 1763 gedeeltelijk aan Engeland, gedeeltelijk tot Frankrijk behoorden; maar welke de laatstgenoemden toen afstonden.

De staten *Ohio, Indiana* en *Illinois*, liggen achter Pennsylvanie. Reeds vroeg vestigden zich daar Franschen van den kant der Mississippi en Engelschen en Duitschers van den kant van Pennsylvanie. De eerstgemelde verlieten het echter, toen alles onder Engelsch bestuur kwam en verkochten hunne eigendommen. De landverhuizingen naar Noord-Amerika hadden reeds van over lang plaats. *Martinet* berekende reeds dat van 1755—1775 jaarlijks 4000 menschen daarheen getrokken waren. (*)

Hieronder waren vele Duitschers, later is dit verhuizen grootelijks toegenomen. Het is in deze staten dus alles ontgonnen land en de zwervende Indianen zijn er uit verdwenen. Hier of daar, vooral aan het meer Erie en Michigan, ziet men er nog, die van de visscherij leven, hunne waar zelf in de steden verkoopen en dan—veelal beschonken—naar hunne Cabanen terug keeren. Sommige van hen zijn Christenen geworden, en leiden zoo wij hooren een meer Christelijk leven.

Men vindt in deze Staten geheele streken, waar de Duitschers de overhand hebben, zoodat men zoude meenen in Duitschland te zijn, als de Maisvelden en andere vreemde gewassen niet van het tegendeel overtuigden. In de stad Cincinnati zijn wijken enkel door Duitschers bewoond. Nog altijd komen er nieuwe landverhuizers, die het ontgonnen land koopen, terwijl de verkoopers, aan het ontginnen gewoon, naar Iowa, Missouri, of naar het Ozark gebergte trekken. Vele protestanten uit Waadland—dat tot Fransch-Zwitserland behoort,—zijn nog in 1849 naar den staat Illinois vertrokken, omdat hun bestuur zich in de zaken van den godsdienst mengde en hun leeringen wilde opdringen die tegen hunne overtuiging strijden.—Ook van het Portugesche eiland Madera zijn een groot aantal protestanten daarheen gereisd, omdat zij van Roomsche geestelijken vervolgd werden.

Amerika blijft steeds het toevlugtsoord voor allen, die wegens hunne godsdienstige of staatkundige denkbeelden vervolging lijden. Doch het is niet alleen het platteland dezer staten, dat door nieuw aangekomene in bevolking toeneemt, ook de steden nemen jaarlijks toe; vooral in Ohio, omdat de schoone rivier—de Franschen gaven haar den regten naam—nu door een kanaal met het meer Erie en door andere kanalen of spoorwegen met Philedelphia en Baltimore verbonden, alles door zich ziet voeren, wat uit Boston, Nieuw Jork, Pennsylvanie en Maryland, naar Nieuw Orleans, St. Louis en de nieuwste westelijke staten trekt.

Deze staten maken den overgang tusschen de Noordelijke en de Zuidelijke, ook wat de cultuur der gewassen betreft; men heeft er ook wijngaarden aangelegd en vrij goeden wijn geperst, zelfs uit de wilde druiven had men wijn bekomen, zeer donker van kleur en krachtig, die veel naar de Hongaarsche wijn zweemt.

In al deze staten wonen eene menigte van vrije negers, die er het bedrijf van barbier, muzikant, voerman, sjouwer of dergelijk bedrijf uitoefenen, maar slaven zijn er niet.

Welk een mengelmoes van natien; Engelschen, Franschen, Duitschers, Vlaamsche en Hollandsche Nederlanders, Spanjaarden, Negers en soms nog een overblijfsel der oorspronkelijke bewoners, de roodhuiden !

Hier kan nog wel eens een nieuwe taal onder het gemeen ontstaan, in welke misschien na honderd jaren het iemand wagen zal te schrijven.

Het Italiaansch ontstond toch uit het Gottisch en Latijn en kreeg de overhand, schoon het Latijn alleen in de scholen onderwezen werd en voor den beschaafden omgang gedurende eenige eeuwen stand hield.

Ten zuiden van de drie vermelde Staten ligt *Kentucky*. Dit werd, voor dat het een afzonderlijke Staat was, tot Virginie gerekend en derhalve is daar de Slavernij nog niet afgeschaft; maar vele der eerstgekomene volkplanters hadden geen geld om Slaven te koopen en moesten met bijlen en houweelen zelf den grond ontginnen. Naarmate er echter meervermogende grondeigenaars komen en men katoen en tabak gaat verbouwen, is de hulp van negers onmisbaarder. Hier vindt men zich reeds in het Zuiden verplaatst; ook zal men bij landlieden geen ander brood meer aantreffen, dan hetgeen van Mais gemaakt is. Voor het overige is ook hier genoegzaam al de grond ontgint en een eigendom van bijzondere personen.

Ten Zuiden van Kentucky ligt de Staat *Tennessee.* In dezen is nog veel land, dat woest ligt, bezet met hooge boomen, doorsneden met killen en kreken, overdekt met moerassen en sempen.

Al de rivieren in het Mississippi dal hebben een groot verschil ten opzigte van haar waterstand. De Ohio is soms zoo droog, dat de scheepvaart belet is; soms zwelt zij zoo zeer, dat de rotsen der watervallen bedekt zijn en de schepen er over heen varen.

Dit is ook in deze killen en kreken van Tennessee het geval: zoodat het land dikwijls overstroomd; de hutten der volkplanters weggespoeld en hun ontgonnen land bedorven wordt. Deze moerasgronden veroorzaken ook kwaadaardige najaarskoortsen (*febres intermittentis paludosie)* vooral gevaarlijk voor Duitschers en die uit hooge landen komen. Deze zijn er veeltijds de slagtoffers van. Het zijn dus slechts de hoogere streken, die geregeld bevolkt zijn. Als evenwel deze landen eens door bedijkingen, even als in Nederland, tegen overstrooming beveiligd werden, als men voor de afwatering, door kanalen, sluizen en watermolens zorgde, zouden zij tot de vruchtbaarste van Amerika behooren; de ongezondheid zoude verminderen en de bewoners zouden, als ze er bleven, meer aan de uitwasemingen *miasmata paludosa)* gewennen. Ook dienden er meer blijvende geneeskundigen te zijn, om deze koortsen niet door eene ongepaste behandeling te vergeren.

Van den Staat *Mississippi*, die nog Zuidelijker ligt, valt bijna hetzelfde te zeggen. Daar, waar hij aan de rivier grenst, ziet men slechts hier en daar eene landhoeve of het blokhuis van een houthakker voor de stoombooten; anders zijn het nog de oorspronkelijke bosschen van hemelhooge boomen, verbonden door lianen en baardmos. De beroemde *Chateaubriand* vergelijkt boomen, die zulken opschik hebben met geesten; Brackenridge vond ze overeenkomstig met schepen in welker ontvouwde zeilen een koeltje speelt, en onze Prins van Saxen Weimar vond, dat ze in het groot de vertooning opleverden van de wascht van arme lieden, die te droogen hangt.—Zoo verschilt hier even als in alles de wijze van zien.—

(*) Historie der Wereld IX deel, bladz. 3.

De Staat *Alabama*, welke tusschen Georgie en den Staat Mississippi ligt, en die alleen door de baai, in welke de rivier uitwatert, naar welke hij genoemd wordt, met de zee gemeenschap heeft, is eerst in 1819 als *Staat* erkent. Toen de Prins van Saxen Weimar zeven jaar later er door reisde was hij, even als het achterste deel van Georgie, nog grootendeels door de Creegs Indianen bewoond. Zij werden berekend nog ruim 21000 zielen te bedragen—dus zooveel als ons District. Deze inboorlingen moeten niet met de Indianen uit het Noordwesten verward worden. Ten eersten worden hunne kinderen blank geboren; de volwassenen zien wel hoog bruin, maar dat zoude toch minder zijn, als ze zich minder aan de lucht blootstelden en niet soms door beprikkingen en insmeringen een meer donker voorkomen kregen.

Ten anderen bestaat bij hen een regt van eigendom en van grondeigendom. Zij hebben rijst en maisvelden, hetgeen men alles niet vindt bij de Noord Indianen; vele hebben neger-slaven in eigendom.—Die ze echter niet op zulk eenen afstand behandelen als de Europeers dit doen.—

Een der opperste bezat wel 100 Slaven; een ander opperhoofd, wiens landhoeve de Prins v. S. W. bezocht, wel 70.—Ze hadden over een paar beken met moerassen bruggen geslagen, voor welke een vast bruggengeld betaald moest worden.

De Prins vond die bruggen wel niet heel goed gemaakt; maar toch beter dan in het Christelijk Georgie en in verscheidene andere Staten van Noord-Amerika. De Prins was zelfs over hunne herbergen tevreden: Hij beschrijft een middagmaal, bestaande uit soep van witte rapen, gebraden rundvleesch, een gebraden kalkoen, wild met een soort van zure saus, gebradene hoenders en varkensvleesch met inlandsche zoete aardappelen.—Meer, zegt hij, behoeft men niet te weten om overtuigd te zijn, dat een reiziger in dit land geen gevaar loopt van te verhongeren. Velen dezer Indianen hebben andere Staten bezocht of zijn bij de Amerikanen in krijgsdienst geweest. Een der opperhoofden had eene blanke vrouw, dochter van een planter uit Georgie. Echter houden ze hunne kleeding, zeden, taal en godsdienst en wilden geen onderdanen van het Congres zijn. Een hunner Mac Intosh was tot Generaal bij de Amerikanen opgeklommen en had zelfs van het Congres een eeresabel ontvangen. Deze had met den staat van Georgie een tractaat van afstand hunner streek gesloten; maar de natie was er niet mede te vreden en Mac Intosh werd door zijne landslieden doodgeschoten en in stukken gehouwen.

Evenwel die aanhoudt overwint en wat konden deze lieden tegen eene zoo talrijke bevolking als de Vereenigde Staten doen. Men heeft hen voor eenige jaren — zoo het heet bij verdrag—hun land doen ruimen en naar het verre westen heen gevoerd. In het Congres viel er vrij wat over voor en het ontbrak de Creegs niet aan verdedigers. (*)

De staat Alabama heeft eene gezonde luchtstreek, raakt meer en meer ontgonnen en bewoond.

[*] De Creegs woonden eigenlijk meer in het westelijk deel van Georgie, dan wel in Alabama. De Fluitrivier maakte de grensscheiding van het land.

(*Wordt Vervolgd.*)

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

Den Heer P. Souffrouw, town Holland.
" A. Stokdijk, dito.
" A. J. Hillebrands, Sheboygan Road.
" A. van Ingen, Sheboygan Falls.
" J. Q. C. van den Bosch, Green Bay.
" J. J. van de Plassche, Milwaukie.
" H. van der Kolk, Chicago.
" D. Wasserbach, Albany.
" J. Tholens, Rochester.
" N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
" H. J. Rozen, Cleveland, Ohio.
" W. Bijl, Cincinnati.
" J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
" P. F. Pfanstiehl, Holland, dito.
" L. Doogo, Grand Rapids, dito.
" N. Vijn, Grand Haven, dito.
" H. J. Hasebroek, Pella, Iowa.
" J. den Hartog, St. Louis.
" V. B. Palmer, voor de steden New-York, Boston en Philadelphia.

☞ De abonnements-prijs op den Sheboygan *Nieuwsbode* is slechts EEN DOLLAR EN VIJFTIG CENTS per jaar, of nog *geen drie cents* per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aantemelden of het geld in een brief te sluiten [franco] aan

J. QUINTUS. Sheboygan, Wis